Campionatul pe anul 1960-1961 să constituie un mijloc puternic de ridicare a calităţii fotbalului nostru, de creştere a pregătirii multilaterale a fotbaliştilor!

Mîine va începe campionatul republican de fotbal pe anul 1960--1961, care va trebui să aducă îmbunătăţiri substanţiale în ridicarea valorii fotbalului nostru, în pregătirea tehnică şi în educaţia jucătorilor, antrenorilor şi arbitrilor. Organele U.C.F.S. şi ale federaţiei de fotbal, consiliile cluburilor şi asociaţiilor sportive, antrenorii, jucătorii, arbitrii, toţi factorii care răspund de activitatea fotbalistică, au datoria să pornească cu forţe unite la lichidarea serioaselor lipsuri manifestate în ultima vreme în procesul instruirii şi educării fotbaliştilor şi care au dus — aşa cum s-a arătat în criticile preset, în frunte cu ziarul „Scînteia" — la rămînerea în urmă a fotbalului nostru.

In anii regimului democrat-popular, deşi fotbalul nostru a cunoscut o largă dezvoltare în ceea ce priveşte numărul echipelor, al jucătorilor legitimaţi, al secţiilor de specialitate şi al bazelor sportive, din punct de vedere valoric el se situează încă pe un loc necorespunzător, departe de condiţiile ce i-au fost create de partid şi guvern, de posibilităţile largi pe care le are.

Aşa cum s-a subliniat în şedinţa de analiză organizată de Biroul Comitetului de Organizare a U.C.F.S., una din principalele lipsuri din activitatea fotbalistică o constituie nivelul tehnic scăzut, exprimat în calitatea slabă a jocurilor de campionat şi în comportarea nesatisfăcătoare a echipei reprezentative.

In stilul de muncă al unor antrenori şi-au făcut loc conservatorismul, comoditatea, desconsiderarea muncii pe baze ştiinţifice, care au înlocuit munca temeinică şi constructivă cu lupta pentru obţinerea a două puncte cu orice preţ şi indiferent de mijloace. Principiul condamnabil „oricum, trebuie să batem duminică" A ÎNĂBUŞIT ACTIVITATEA DE PERSPECTIVA ŞI A IMPINS TEHNICA PE LOC SEGUNDAR IN PROCESUL DE ANTRENAMENT. In campionatul trecut, în locul unor indicaţii tactice corespunzătoare, mulţi antrenori au folosit recomandarea: „jucaţi tare!" Aşa au stat treburile la Farul Constanţa, Foresta Fălticeni, Industria Sîrmei Cîmpia Turzii ş.a. In felul acesta meciurile s-au transformat adesea din întrecere sportivă în încercări de a învinge prin mijloace nesportive un adversar mai bine pregătit.

Sursa incapacităţii fotbaliştilor de a practica un joc de calitate trebuie căutată şi în lipsa de exigenţă a conducerii cluburilor şi asociaţiilor sportive, care au tolerat delăsarea unor antrenori în organizarea şi desfăşurarea antrenamentelor. Ca urmare, în loc să muncească intens pentru buna lor pregătire fizică, tactică şi îndeosebi tehnică, jucătorii au început să privească în mod formal antrenamentele.

Unii antrenori ca I. Lengheriu, I. Balogh, I. Mărgineanu, Gh. Pascaru, Ad. Pal şi alţii, dînd dovadă de superficialitate, au muncit neorganizat, fără un plan de antrenament întocmit ştiinţific în funcţie de nevoile echipei şi ale fiecărui jucător în parte. In mod firesc, rezultatele obţinute au fost nesatisfăcătoare. La baza acestui stil de muncă stă lipsa de dragoste şi răspundere faţă de meseria de antrenor şi faţă de echipele pe care le antrenează. Adesea timpul rezervat antrenamentelor nu a fost bine folosit. Desfăşurate sub semnul lipsei de exigenţă, antrenamentele nu au solicitat pe jucători la eforturi şi repetări care să le îmbunătăţească continuu pregătirea multilaterală, să le perfecţioneze execuţiile tehnice, calităţile fizice şi gîndirea tactică. Caracterul stereotip, plictisitor, al lecţiilor de antrenament, n-au darul să-l stimuleze pe jucător, să-l convingă de necesitatea îndeplinirii întocmai a temelor de antrenament.

Este ştiut că drumul spre măiestria sportivă nu este uşor, că pentru a ajunge la măiestrie trebuie muncă susţinută şi îndelungată. In această privinţă, fotbaliştii ar avea multe de învăţat din exemplul handbaliştilor, rugbiştilor, cicliştilor, luptătorilor, şi al unor atleţi. Dacă ar asista la antrenamentele acestora şi ale altor sportivi, fotbaliştii ar vedea cîtă străduinţe depun, cîtă sudoare curge de pe ei.

Conştienţi de importanţa şi rolul antrenamentului în ridicarea măiestriei sportive, antrenorii trebuie să ridice calitatea antrenamentului la nivelul cerinţelor actuale. In acelaşi timp, cluburile şi asociaţiile sportive, cu sprijinul organelor U.C.F.S. şi al federaţiei, trebuie să se preocupe de ridicarea continuă a nivelului politic, tehnic şi pedagogic al antrenorilor chemaţi să pregătească pe tinerii fotbalişti.

Conducerile unor cluburi şi asociaţii sportive nu privesc încă cu suficientă răspundere şi exigenţă sarcinile procesului de instruire şi educaţie a echipelor. In loc să chibzuiască bine la angajarea antrenorilor şi să asigure stabilitatea şi continuitatea lor în muncă, unele secţii de fotbal, ca acelea de la Tractorul Oraşul Stalin, Jiul Petroşani, Rapid Focşani ş.a. au pretins antrenorilor, indiferent de valoarea echipelor, rezultate imediate. De asemenea, NU PUŢINE SINT CONDUCERILE SECŢIILOR DE FOTBAL CARE NU ŢIN SEAMA DE PAREREA ANTRENORULUI ŞI ŞI IMPUN PUNCTUL DE VEDERE IN CEEA CE PRIVEŞTE ALCATUIREA EGHIPELOR. In loc să contribuie la întărirea autorităţii antrenorului, asemenea imixtiuni duc la subminarea autorităţii acestuia, la încurajarea jucătorilor nedisciplinaţi, chiulangii, care nu manifestă interes pentru ridicarea măiestriei lor sportive. In ultimă analiză, asemenea practici dăunează pregătirii echipei şi dau posibilitate antrenorilor necorespunzători să fugă de răspundere.

Deşi majoritatea consiliilor asociaţiilor sportive şi cluburilor îşi consacră o bună parte din timp pentru echipa de fotbal, rezultatele acestei activităţi nu sînt la nivelul cuvenit. Aceasta, deoarece cele mai multe din aceste consilii PIERD DIN VEDERE CAILE REALE CARE POT DUCE LA PROGRESUL ECHIPELOR (CONTROLUL ANTRENAMENTELOR, RIDICAREA CONŢINUTULUI PREGATIRII TEHNICO-TACTICE, DOTAREA TERENURILOR CU UN MINIMUM DE APARATE AJUTATOARE, PRECUM ŞI O TEMEINICA MUNCA EDUCATIVA) ŞI CAUTA TOT FELUL DE „SOLUŢII" PENTRU OBŢINEREA UNOR REZULTATE IMEDIATE. In locul unei munci profunde şi intense, de perspectivă, de creştere a elementelor talentate, s-a încercat adesea întărirea echipei prin aducerea de jucători din alte părţi, prin adoptarea jocului dur, prin tactici defensive şi alte metode de acest fel.

O activitate nesatisfăcătoare au desfăşurat multe secţii de fotbal şi pe linia creşterii valorii echipelor respective. In loc să asistăm la un progres continuu de-a lungul anilor, la echipele noastre de fotbal — îndeosebi la cele din categoria A — s-au observat mari fluctuaţii de formă, stagnare sau chiar regres, aşa cum s-au petrecut lucrurile la echipele Petrolul, Progresul, Rapid ş. a.

In campionatul precedent, echipele noastre de primă categorie au practicat un joc de nivel tehnic scăzut. Cunoştinţele tehnice şi tactice ale jucătorilor au fost slabe, iar viteza, precizia în pase şi mai ales şuturile la poartă au fost de foarte multe ori sub orice critică.

Valoarea scăzută a echipelor din care au fost recrutaţi componenţii loturilor reprezentative, lipsa unei concepţii unitare de antrenament şi de joc a echipelor noastre fruntaşe, s-au reflectat în slaba comportare a echipei naţionale. Iată unde a dus în ultimă instanţă automulţumirea, munca superficială, fără perspectivă, din cluburi şi asociaţii.

Conducerile cluburilor şi asociaţiilor sportive au neglijat şi problema schimbului de mîine al fotbalului nostru. Este firesc să se pună întrebarea: de ce oare jucători tineri, talentaţi şi cu perspectivă din categoriile inferioare, o dată ajunşi în echipele primei categorii, nu mai progresează? Acest lucru se datoreşte în primul rînd metodei nejuste a unor secţii de fotbal, de ţinere pe tuşă a elementelor tinere. Este vremea ca secţiile de fotbal să lichideze cu această gravă lipsă, orientîndu-se spre creşterea cu răbdare şi promovarea curajoasă a cadrelor tinere proprii, legate de fabrica, de clubul, de oraşul respectiv. Fotbaliştii cu experienţă sînt chemaţi să sprijine tinerele talente, pentru că acestora le revine sarcina de cinste de a apăra pe mai departe culorile clubului sau asociaţiei respective. Exemplul pozitiv al unor fotbalişti cunoscuţi prin talentul, măiestria şi hărnicia lor în munca cu tineretul, ca Bone (C.C.A.), Nicuşor (Dinamo Bucureşti), Petschowski (U.T.A.) ş. a. este bine să fie urmat de toţi colegii lor.

Majoritatea secţiilor de fotbal au manifestat în acelaşi timp o atitudine nejustă faţă de pregătirea juniorilor şi copiilor, prin aceea că ori n-au creat asemenea echipe, ori le-au încredinţat unor antrenori mediocri sau unor jucători fără calificarea necesară. In plus, multora dintre aceste echipe nu li s-a asigurat un minimum de jocuri care să le ajute pregătirea necesară.

Secţiile de fotbal cu echipe de categoria B, precum şi celelalte, care trebuie să constituie un rezervor inepuizabil de noi cadre pentru fotbalul nostru, nu au fost ajutate şi controlate de către organele U.C.F.S. şi ale federaţiei în îndeplinirea acestui rol. Ceva mai mult, chiar şi în aceste echipe şi-au făcut loc metode vechi, de goană după jucători gata formaţi. Un exemplu concludent — şi nu este singurul — îl constituie echipa Metalul Oţelul Roşu, cu mulţi jucători aduşi din alte părţi, dintre care unii pe treapta coboritoare a activităţii lor fotbalistice. Nu e de mirare că această echipă a retrogradat.

★

In campionatul precedent au continuat să se manifeste o serie de metehne ale sportului de tip vechi ca individualismul şi vedetismul, indisciplina şi neconştiinciozitatea, lipsa de interes faţă de joc, goana după căpătuială şi lipsa de răspundere faţă de publicul spectator. Este adevărat că în cluburile şi asociaţiile noastre a început să se acorde mai multă atenţie muncii de educare a fotbaliştilor, dar situaţia este încă departe de nivelul cerinţelor. Aceasta, deoarece unii antrenori şi conducători ai secţiilor de fotbal nu acordă atenţia cuvenită muncii educative, o desfăşoară în mod formal sau pur şi simplu au renunţat la sarcina de educatori ai tinerilor fotbalişti. MAI SINT SECŢII DE FOTBAL ŞI ANTRENORI CARE CONSIDERĂ CĂ ANTRENAMENTUL CONSTITUIE UN OBIECT, IAR MUNCA DE EDUCAŢIE CU TOTUL ALTUL, CIND ŞTIUT ESTE CĂ PROCESUL DE INSTRUIRE ŞI CEL DE EDUCAŢIE CONSTITUIE DE FAPT UN TOT UNITAR. Antrenorii să nu uite că rezultatele bune pot fi realizate numai de către o echipă bine instruită şi educată, în care nu au loc cei care nu se pregătesc şi cei care se abat de la disciplină.

Se cunosc numeroase exemple de fotbalişti certaţi cu disciplina, chiulangii, cu manifestări vedetiste şi huliganice, rupţi de locurile de producţie, ca: N. Raab (Industria Sîrmei C. Turzii), Gh. Assan (Dinamo Bacău), Gh. Toma (Farul Constanţa), A. Todor (Rapid Bucureşti) etc. care nu numai că nu au ce căuta în echipele de fotbal, dar aduc cu ei influenţe dăunătoare creşterii tinerilor fotbalişti.

Există, de asemenea, cazuri cînd unii jucători suspendaţi de echipele lor pentru repetate şi grave abateri îşi găsesc repede loc în alte echipe, care se fac a nu cunoaşte profilul moral al acestor sportivi. Această practică dăunătoare, căreia trebuie să i se pună capăt neîntîrziat, are un efect destructiv asupra muncii educative. Ea constituie în acelaşi timp o frînă serioasă în acţiunea de promovare a cadrelor tinere proprii.

O serioasă lipsă a constituit-o şi faptul că, în mod neprincipial, unii jucători de fotbal nu au fost încadraţi în producţie în funcţie de calificarea şi priceperea lor. Asemenea au generat vedetismul, chiulul din producţie, ca şi slaba legătură dintre fotbalişti şi colectivele lor de muncă. Asemenea practici trebuie lichidate din rădăcină, acolo unde mai există. Tinerii fotbalişti să fie ajutaţi să obţină o calificare profesională precisă sau să-şi completeze studiile medii şi superioare, deoarece una din îndatoririle de seamă ale cluburilor şi asociaţiilor sportive este aceea de a creşte sportivi de tip nou, vrednici constructori ai socialismului. In ceea ce-i priveşte, fotbaliştii trebuie să înţeleagă că comportarea lor pe teren şi în viaţa de fiecare zi sînt în atenţia tovarăşilor lor de muncă; aceştia îi încurajează cu dragoste, dar sînt totodată îndreptăţiţi să-i tragă la răspundere cu toată seriozitatea ori de cîte ori nu-şi fac datoria.

Nu e mai puţin adevărat că, pe alocuri, măsuri educative luate de antrenori împotriva unor jucători au fost infirmate sau „îndulcite" de unii conducători ai secţiilor de fotbal, ai întreprinderilor sau instituţiilor în cadrul cărora funcţionează cluburile şi asociaţiile respective, sau chiar de către organele F.R.F. Asemenea tovarăşi trebuie să înţeleagă că datoria lor este să întărească disciplina în echipă, că atitudinea de cocoloşire a lipsurilor jucătorilor — indiferent cine sînt aceştia — duce la slăbirea disciplinei şi a echipei.

O influenţă negativă asupra educaţiei fotbaliştilor a constituit-o existenţa în rîndurile antrenorilor a o serie de elemente necorespunzătoare, incapabile sau descompuse moral, ca Bobancu, Lăzăreanu, Burdar ş.a. care nu numai că nu şi-au făcut datoria, dar dimpotrivă au constituit un prost exemplu pentru jucători, — îndeosebi pentru tineret — şi deci nu au ce căuta în fotbal.

Necorespunzătoare a fost în campionatul precedent şi activitatea unor arbitri. Pe lîngă elementele cinstite, competente, au existat în fotbal o serie de arbitri care, prin neprincipialitatea sau nepriceperea de care au dat dovadă, au dăunat fotbalului nostru. Interpretînd în mod personal şi diferit regulamentul de joc, vădind uneori preferinţă pentru o echipă sau alta, lipsă de personalitate şi curaj, ei au tolerat tot felul de abateri pe terenul de joc, AU INCURAJAT JOCUL BRUTAL, DUŞMANUL PRINCIPAL AL RIDICARII NIVELULUI TEHNIC AL FOTBALULUI. Ceea ce este mai grav e faptul că s-au găsit în rîndurile arbitrilor elemente descompuse, ataceriste, care s-au pretat la arbitraje necinstite.

Este necesar să se ia măsuri hotărîte pentru interpretarea unică a regulamentului de joc, pentru promovarea unui arbitraj ferm şi cinstit, care să contribuie din plin la buna desfăşurare a viitorului campionat, la redresarea fotbalului nostru. ARBITRII NU TREBUIE SĂ UITE CĂ POARTĂ O SERIOASĂ RASPUNDERE FAŢĂ DE PUBLICUL SPECTATOR ŞI FAŢĂ DE JUCATORI, CĂ ATITUDINEA LOR INFLUENŢEAZĂ DIRECT ASUPRA EDUCAŢIEI JUCATORILOR, PRECUM ŞI ASUPRA BUNEI DESFĂŞURĂRI A MECIURILOR.

★

Lipsurile din fotbalul nostru, manifestate îndeosebi în campionatul trecut, îşi au originea şi în activitatea nesatisfăcătoare pe care au desfăşurat-o în acest domeniu secţiile tehnică, organizatorică şi propagandă ale Consiliului General U.C.F.S., consiliile U.C.F.S., federaţia de fotbal, precum şi comisiile locale şi consiliile cluburilor şi asociaţiilor sportive.

In şedinţa de analiză s-a arătat că Biroul Comitetului de Organizare a U.C.F.S. şi aparatul său au neglijat activitatea unei atît de importante discipline sportive cum este fotbalul, socotind — în mod greşit — că de fotbal trebuie să se ocupe exclusiv federaţia de specialitate.

In ce priveşte Biroul federaţiei de fotbal, acesta nu s-a ocupat de îndrumarea permanentă şi îndeaproape a secţiilor de fotbal ale cluburilor şi asociaţiilor sportive, în ceea ce priveşte desfăşurarea procesului de instruire şi educare a fotbaliştilor. In loc să se preocupe de problemele de bază ale fotbalului, Biroul federaţiei şi-a restrîns orizontul la echipa naţională, privind însăşi această problemă ruptă de ansamblul măsurilor ce trebuiau luate pentru ridicarea valorii generale a fotbalului. Nu au fost analizate temeinic cauzele reale ale nivelului scăzut al fotbalului, iar indicaţia dată de federaţie privind jocul bărbătesc nu a fost suficient lămurită şi de aceea a avut un efect destructiv. Astfel, unii antrenori — dintre cei certaţi cu munca temeinică, de perspectivă — au renunţat la ridicarea pregătirii tehnice a jucătorilor, afişînd ideea falsă, dăunătoare, că pregătirea tehnică ar fi, chipurile, rezolvată. Organele federaţiei şi îndeosebi colegiul central de antrenori au tolerat această stare de lucruri. In loc să acţioneze ca un organism viu, la curent cu cele mai noi principii care stau la baza fotbalului modern, colegiul central de antrenori nu a controlat modul cum se desfăşoară antrenamentele, nu a verificat gradul de pregătire al antrenorilor şi n-a îndrumat pe baze ştiinţifice pregătirea fizică, tehnică, tactică şi morală a jucătorilor. Biroul Federaţiei române de fotbal şi secţia tehnică a U.C.F.S. nu s-au ocupat de o bună selecţionare a colegiului central de antrenori şi a antrenorilor echipei reprezentative. In loc să analizeze cu un ascuţit spirit critic cauzele înfrîngerilor, pentru a scoate la iveală lipsurile, federaţia, ca şi antrenorii respectivi, s-au străduit să găsească fel de fel de explicaţii şi motive „obiective".

La rîndul lor, consiliile regionale, raionale şi orăşeneşti U.C.F.S. nu au îndrumat şi controlat comisiile de fotbal, conducerile secţiilor de fotbal ale cluburilor şi asociaţiilor sportive. Ele nu s-au situat la nivelul cerut, de organe de conducere a activităţii sportive şi au tratat cu superficialitate fotbalul, au tolerat sistemul luptei pentru rezultate imediate, instabilitatea fotbaliştilor la cluburi şi asociaţii sportive, precum şi manifestarea unor atitudini nesănătoase. Organele locale U.C.F.S. n-au vegheat ca în viaţa fotbalistică din raza lor de activitate să activeze numai oameni competenţi şi principiali, dornici să contribuie la continua dezvoltare a acestui sport. Numai aşa se explică faptul că în conducerea unor secţii de fotbal au reuşit să se strecoare unele elemente aceriste, purtătoare ale rămăşiţelor mentalităţii putrede burgheze şi a căror activitate a fost profund dăunătoare fotbalului nostru. Cu sprijinul maselor de iubitori ai fotbalului, organele locale U.C.F.S. trebuie să demaşte asemenea elemente şi să le înlăture neîntîrziat.

In loc să se preocupe de îndrumarea activităţii fotbalului, unele comisii de fotbal au jucat un rol minor şi adesea s-au confundat cu interesele înguste ale unor echipe din localităţile respective, care luptau să promoveze în categorii superioare deşi nu aveau valoarea corespunzătoare. Rareori aceste comisii au luat sau au propus federaţiei măsuri disciplinare faţă de fenomenele negative manifestate în activitatea jucătorilor, antrenorilor sau secţiilor de fotbal din regiunea respectivă.

Se impune ca toate comisiile locale de fotbal să-şi ia munca în serios, cu tot simţul de răspundere şi, în loc să-şi irosească vremea cu treburi mărunte, să se ocupe concret de îndrumarea şi controlul activităţii secţiilor de fotbal, să acorde atenţia cuvenită problemelor importante ale activităţii fotbalistice, în special controlului şi îndrumării antrenamentelor, să simtă răspunderea care le revine în acţiunea de îmbunătăţire a fotbalului nostru.

Lipsuri serioase au existat şi în activitatea pe care Institutul de Cultură Fizică avea datoria s-o desfăşoare în sprijinul fotbalului. Astfel, specialiştii respectivi din cadrul I.C.F. şi-au dus activitatea rupţi de viaţa fotbalului, nu au contribuit la lămurirea unor probleme metodice de bază ale acestei importante discipline sportive şi nu au urmărit activitatea absolvenţilor cu specializarea fotbal.

Presa sportivă de specialitate şi îndeosebi ziarul nostru, ca organ al U.C.F.S., nu a luat poziţie fermă faţă de lipsurile din fotbal. Aşa cum arăta ziarul „Scînteia", ziarul „Sportul popular" nu a dovedit spirit critic la adresa federaţiei de specialitate, nu a atacat în mod ascuţit şi profund cauzele rămînerii în urmă a fotbalului. Lăudarea excesivă a unor jucători a dus la promovarea fumurilor vedetiste în rîndurile unor fotbalişti. Cronicile de fotbal s-au mărginit de cele mai multe ori la informaţii asupra filmului meciului, în loc să constituie analize serioase asupra jocului prestat de echipe. Lipsa de materiale competente de îndrumare tehnică a activităţii fotbalistice, scrise de un larg activ de specialişti, antrenori şi jucători, de cadre de conducere ale organelor locale U.C.F.S., ale cluburilor şi asociaţiilor sportive, a fost elaborat un plan de măsuri menit să ducă la lichidarea situaţiei necorespunzătoare din fotbal.

Prin aplicarea întocmai a măsurilor stabilite, campionatul de fotbal pe anul 1960—1961 trebuie să constituie o cotitură radicală în activitatea organelor U.C.F.S. şi a federaţiei de fotbal, a cluburilor şi asociaţiilor sportive, a secţiilor de fotbal, antrenorilor, jucătorilor şi arbitrilor. Toţi aceşti factori sînt chemaţi să muncească temeinic pentru ridicarea fotbalului nostru la nivelul condiţiilor create în anii regimului democrat-popular de partidul şi guvernul nostru, al cerinţelor maselor de iubitori ai fotbalului şi necesităţii unei reprezentări corespunzătoare pe plan internaţional.

CONCEPŢIA DE JOC ŞI METODA UNITARA DE ANTRENAMENT ELABORATE DE FEDERAŢIE, CARE ŢIN SEAMA DE PRINCIPIILE FOTBALULUI MODERN ŞI DE CARACTERISTICILE JUCATORILOR NOŞTRI, TREBUIE SA STEA LA BAZA ACTIVITAŢII FIECARUI ANTRENOR, ORGANELE FEDERAŢIEI AVIND DATORIA SA INDRUMEZE ŞI SA CONTROLEZE INDEAPROAPE APLICAREA LOR.

★

Biroul Comitetului de Organizare a U.C.F.S. a analizat în mod temeinic şi multilateral lipsurile care s-au manifestat în domeniul fotbalului, cauzele care au determinat rămînerea în urmă a acestei discipline sportive. Pe baza analizei făcute şi consultînd un mare număr de specialişti, antrenori şi jucători, de cadre de conducere ale organelor locale U.C.F.S., ale cluburilor şi asociaţiilor sportive, a fost elaborat un plan de măsuri menit să ducă la lichidarea situaţiei necorespunzătoare din fotbal.

Prin aplicarea întocmai a măsurilor stabilite, campionatul de fotbal pe anul 1960—1961 trebuie să constituie o cotitură radicală în activitatea organelor U.C.F.S. şi a federaţiei de fotbal, a cluburilor şi asociaţiilor sportive, a secţiilor de fotbal, antrenorilor, jucătorilor şi arbitrilor. Toţi aceşti factori sînt chemaţi să muncească temeinic pentru ridicarea fotbalului nostru la nivelul condiţiilor create în anii regimului democrat-popular de partidul şi guvernul nostru, al cerinţelor maselor de iubitori ai fotbalului şi necesităţii unei reprezentări corespunzătoare pe plan internaţional.

CONCEPŢIA DE JOC ŞI METODA UNITARA DE ANTRENAMENT ELABORATE DE FEDERAŢIE, CARE ŢIN SEAMA DE PRINCIPIILE FOTBALULUI MODERN ŞI DE CARACTERISTICILE JUCATORILOR NOŞTRI, TREBUIE SA STEA LA BAZA ACTIVITAŢII FIECARUI ANTRENOR, ORGANELE FEDERAŢIEI AVIND DATORIA SA INDRUMEZE ŞI SA CONTROLEZE INDEAPROAPE APLICAREA LOR.